A°. 1832. N°. 51.

ZONDAG DEN 24sten JUNIJ.

SURINAAMSCHE COURANT.

PARAMARIBO.

PUBLICATIE.

DE GOUVERNEUR GENERAAL IN RADE.

Allen, die deze zullen zien of hooren lezen, SALUT! doet te weten:

Alzoo Wij in ervaring zijn gekomen, dat er, in de toepassing van art. 72 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, betrekkelijk het heffen der belasting op de Erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 1/11 Junij 1830 (Gouvernements-Blad van dat jaar, n°. 9), moeijelijkheden ontstaan zijn.

In aanmerking genomen hebbende, dat de bedoeling van het aangehaalde 72 en het daarmede in verband staande 73e. artikel der aangetogene Publicatie, eeniglijk geweest is, om aan de financiele administratien eene behoorlijke contrôle te verzekeren op die onroerende goederen, welke door Erfenis of vermaking bij uiterste wil, worden verkregen.

Willende; met wegneming der zwarigheden, waartoe in de uitvoering het aangehaald 72 artikel schijnt aanleiding gegeven te hebben, evenwel het voorgesteld doel op eene andere wijze verzekeren.

ZOO IS HET, dat Wij, met intrekking der meer aangehaalde artikelen 72 en 73 der Publicatie van Gouverneur Generaal in Rade, betrekkelijk het heffen der belasting op de Erfvolgingen in de Nederlandsche West-Indische Bezittingen, dd. 1/11 Junij 1830; hebben goedgevonden en verstaan te bepalen en vast te stellen zoo als geschiedt bij deze:

ARTIKEL 1.

Er zal, in elk der onderscheidene Nederlandsche West-Indische Bezittingen worden aangelegd en bijgehouden, een register, hetwelk te *Suriname* zal worden gehouden ten kantore van den Algemeenen Ontvanger, en in de Eilanden ten kantore van den Ambtenaar, belast met de perceptie der regten op de successie, hetwelk eeniglijk en bij uitsluiting zal zijn bestemd, om in hetzelve in te schrijven, den overgang van alle onroerende goederen in de Nederlandsche West-Indische Kolonien gelegen, welke door Erfenis of vermaking bij uiterste wil, worden verkregen.

ART. 2.

Elk en een iegelijk, die bij Erfenis of vermaking bij uiterste wil eenig onroerend goed, in de respective Nederlandsche West-Indische Kolonien gelegen, mogt verkrijgen, zal gehouden en verpligt zijn, — wanneer hij in de Kolonien, alwaar het goed is gelegen, woonachtig is, — binnen den tijd van uiterlijk *drie* maanden, hetzij te rekenen van den dag waarop hij schriftelijk heeft verklaard de Erfenis of vermaking te aanvaarden, of wel, geene zoodanige verklaring aanwezig zijnde, van den dag van het overlijden des erflaters, en wanneer hij niet in de Kolonie woonachtig is, alsdan uiterlijk binnen *drie* maanden, na dat door hem of van zijnen wege binnen de Kolonie, het hem bij uiterste wil vermaakte of bij erfenis opgekomen onroerend goed, *facto* zal zijn aanvaard of genaderd, om van de bij Erfenis of vermaking bij uiterste wil verkregene goederen, ten burele van den Ambtenaar, aan wien, krachtens het bovenstaand artikel, het houden van het register is opgedragen, in te leveren, eene op ongezegeld papier geschrevene, maar geteekende opgaaf dier goederen, welke opgaaf geheel kosteloos zal worden aangenomen, geregistreerd, en aan de belanghebbenden, als bewijs hunner opgaaf worden terug gegeven.

Elk en een iegelijk die binnen den bepaalden tijd mogt blijven in gebreke hieraan te voldoen, zal verbeuren eene boete van *Tien Gulden* (10) voor elken dag verzuim.

ART. 3.

Door de, in het bovenstaand artikel voorgeschrevene aangifte. wordt in geenen deele gederogeerd, of eenige wijziging aangebragt aan de in de onderscheidene Kolonien bestaande wetten, ordonnantien of Reglementen op het geven en nemen van transporten ten overstaan van zoodanige autoriteiten als welke met het verleiden van transporten belast zijn: — Wordende integendeel alle dezelve, en mitsdien ook speciaal betrekkelijk *Suriname* de bepalingen van de ordonnantie, voorkomende *ten achtste* in het Besluit van 's Konings gewezene Commissaris-Generaal van 30 Julij 1828 (Gouvernements-Blad van 1828, n°. 16), zonder eenige uitzondering of reserve ten volle en geheellijk gehandhaafd en van waarde gehouden, of ook, voor zoo verre mogt geacht worden, door het boven aangehaald 72 artikel der Publicatie van 1/11 Junij 1830, daaraan in eenigerhande wijze te zijn gederogeerd, bij deze op nieuw ingevoerd.

ART. 4.

De tegenwoordige bepalingen, zullen in werking komen, te *Suriname* den 1sten Julij aanstaande, en op de onderscheidene Eilanden op den dag, door de onderscheidene Gezagvoerders te bepalen.

En op dat niemand hiervan eenige onwetendheid voorwende, zal deze op de gebruikelijke wijze worden gepubliceerd en in het Gouvernements-Blad geinsereerd.

Aldus gearresteerd in de Vergadering, gehouden alhier aan *Paramariro*, den 12den Junij 1832, het negentiende jaar van Zijner Majesteits regering.

E. L. VAN HEECKEREN.

Ter ordonnantie van den Gouverneur Generaal in Rade,

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

Algemeene Secretarij.

Den 22 Junij 1832.

Bij resolutie Zijner Excellentie den Generaal Majoor, Gouverneur Generaal der Nederlandsche West-Indische Bezittingen, van den 19den dezer, N°. 615/552, is tot *Lid der Commisie ter regeling van de Uitgaande Regten op de Suiker*, benoemd de Heer WALTHER CHRISTIAAN KENNEDIJ.

De Algemeene Secretaris,
G. A. VAN DER MEE.

SCHEEPS - TIJDINGEN.

UITGEKLAARD.

Den 19den dezer, het Schip *Regent*, Kapt. A. ALLEN, naar Rotterdam; lading: 400 vaten Suiker, en 40 balen schoone Katoen.

Idem, de Nd. Am. Brik *Favorite*, Kapt. J. PROCTOR, naar Boston; lading: 118 vaten Malassie.

Den 20sten, het Schip *de Hoop*, Kapt. L. TEUNIS, naar Amsterdam; lading: 205 vaten Suiker, en 20 vatjes Oranje Schillen.

BUITENLANDSCHE BERIGTEN.

NEDERLANDEN.

HAARLEM, 1 *Mei*. Den 28sten is in de vergadering van den belgischen senaat rapport uitgebragt, wegens het voorstel, om den *franschen* generaal *Evain* brieven van naturalisatie te verleenen. Dit rapport, voorgelezen door den heer *de Rasse* van Doornik, hield in, dat, naar aanleiding der hoogst gewigtige diensten, welke de genoemde veldheer reeds aan Belgie bewezen had, de commissie eenstemmig van gevoelen was, dat het voorstel behoorde te worden aangenomen. — De generaal *Evain* is een dergenen, welke kort na den veldtogt van Augustus, toen de groote mogendheden hebben toegelaten, dat Frankrijk Z. M. den Koning der Nederlanden, door eene gewapende tusschenkomst, belette, zijne regten te doen gelden, uit dat land zijn ontboden, om de ontmoedigde, verstrooide en onbruikbare belgische armee te reorganiseren; en hij heeft dan ook deze taak, eerst achter de fransche bajonetten, en verder met franschen bijstand, helpen volbrengen. — Sommige der revolutionaire belgische bladen voeren steeds een hoogen toon, en nemen de houding aan, als of de belgische krijgsmagt, door fransche generaals en hoofd-officieren aangevoerd, de nederlandsche met voordeel zoude kunnen bevechten. In Antwerpen schijnt men echter van een geheel tegenovergesteld gevoelen, als wel overtuigd, dat, zoo het tot vijandelijkheden kwam, de stad 'er het slagtoffer van zoude zijn.

Den 2den Mei. In Antwerpen, alwaar men niets meer ducht, dan het hervatten der vijandelijkheden, vleit men zich, dat de ministers van vorst *Leopold* zich geenszins verantwoordelijk zullen durven stellen voor eenig staatkundig stelsel, waarbij elke wijziging van de beruchte 24 artikelen van de hand wordt gewezen. *Van de Weijer* is reeds eenmaal in Antwerpen geweest, om over de vrije vaart op de hollandsche binnenwateren te spreken. — Intusschen worden de batterijen aan de Beneden-Schelde te Antwerpen zeer versterkt, en zullen dezelve in den loop van de maand Mei van gepallisadeerde grachten, palanka's, friessche ruiters en bomvrije kruidmagazijnen worden voorzien. — Drie battaillons van het 2de regiment behooren thans tot de reserve divisie van den generaal *l'Olivier*; één schijnt in Venlo te zijn gebleven.

(*Haarl. Courant.*)

DUITSCHLAND.

BERLIJN, 27 *April*. Dezer dagen is te Halle een geschrift in 't licht verschenen, ten titel voerende: »*De Polen in en bij Elbing*, enz." waarin de berigten, welke door vreemde dagbladen zijn medegedeeld nopens de harde behandeling, die de naar Pruissen uitgewekene poolsche soldaten aldaar te lande zouden hebben ondervonden, worden gelogenstraft door eene, volgens des schrijvers getuigenis, geheel op de waarheid gegronde vermelding van hetgeen met de genoemde uitgewekenen is voorgevallen. In dit geschrift, van hetwelk onze *Staats-Courant* terstond een uittreksel mededeelt, wordt hoofdzakelijk aangetoond, dat de poolsche uitgewekenen, ten getale van 25000 soldaten en 2400 officieren, gedurende al den tijd van hun verblijf in Pruissen, van regeringswege voorzien zijn geworden van de noodige middelen van onderhoud, kleeding en eene vaste soldij; — dat de pruissische regering hare bemiddeling heeft aangeboden, om voor de officieren eene amnestie te erlangen, en dat dan ook terstond meer dan 1000 officieren zich bereid hebben verklaard, om van die amnestie gebruik te maken; — dat echter een aantal andere officieren, van welke de meesten eerst gedurende den oorlog hunne rangen hadden bekomen, hebben aangedrongen op eene emigratie naar Frankrijk; — dat de laatstgemelde officieren, en voornamelijk de

schlacht (of lieden van den zoogenaamden lagen-adel) de soldaten tot ontevredenheid en muiterij hebben aangespoord, en hen door allerhande inblazingen hebben trachten te bewegen, om niet naar Polen terug te keeren, maar zich gezamenlijk naar Frankrijk te begeven; — dat die aanhitsingen en inblazingen door vreemden, vooral van de zijde van Frankrijk door het poolsche committé, krachtig zijn ondersteund, en te weeg hebben gebragt, dat verscheidene soldaten niet alleen hardnekkig hebben geweigerd om hunne naar Polen teruggekeerde krijgsmakkers te volgen, maar zich ook met geweld hebben pogen te verzetten tegen eene noodig geoordeelde verandering van kantonnementen, en zulks in weerwil van de bij den overgang op pruissisch gebied geslotene overeenkomst, welke inhield, dat de troepen stiptelijk zouden gehoorzamen aan de bevelen, die de pruissische regering omtrent de plaats van hun verblijf zoude geven.

Voorts beklaagt men zich in het bedoelde geschrift over de buitensporigheden, waaraan de uitgewekenen zich hebben schuldig gemaakt; — over hunne onderlinge verdeeldheid; — hunne verregaande ondankbaarheid, — ligtzinnigheid, enz.

FRANKFORT, 28 *April*. Omtrent de aangelegenheid van Ancona is, naar men den 17den dezer uit Rome schrijft, den 16den in laatstgenoemde stad eene vredelievende overeenkomst gesloten, waardoor de zaak, *naar het scheen*, ten einde gebragt was. Die overeenkomst kwam hierop neder, dat de Franschen Ancona zouden verlaten, zoodra de Oostenrijkers van hunne zijde het pausselijke gebied ontruimden. »Er heerscht (dus leest men verder in het bedoelde berigt uit Rome) eene zoo groote overeenstemming over deze zaak, dat de wederzijdsche gelijktijdige ontruiming gewis op de vredelievendste wijze zal plaats hebben. Zonder wederkeerig vertrouwen zouden er groote verschillen kunnen ontstaan. Elke mogendheid zoude kunnen begeeren, dat de andere het eerst vertrok, en jegens dezelve mistrouwen kunnen koesteren. Gelukkiglijk bestaat er echter een wederkeerig vertrouwen." (*Haarl. Ct.*)

ADVERTISSEMENTEN.

TRANSPORTEN.

Den 19den Junij 1832. J. B. LOUZADA, aan A. VAN GELDER Hz., van het Erf en Gebouwen, als: een Voorhuis, een Achtergebouw, een Steenen Keuken, Put, Gemakhuis, en een Steenen Voet, aan de Straatzijde, gelegen aan de *Wageweg Straat*, bekend onder La. B. No. 108.

Idem. N. L. BRAAM, Exploicteur bij het Hof van *Civilie en Crimineele Justitie*, aan J. P. TAFARES, van de ½ in de Plantaadje *Rijnsfort*, gelegen aan de *Warappa Kreek*, La. G. No. 39.

Idem. ALEX. SALOMONS, Vendumeester, aan J. C. STUGER, van de Plantaadje *Groningen*, gelegen aan de *Tapoeripa Kreek*.

Idem. Dezelve Vendumeester, aan J. P. TAFARES, van ⅛, $\frac{3}{16}$, $\frac{1}{80}$ aandeelen in de Plantaadje *Naccaraccibo* gelegen aan de *Mot Kreek*.

Idem. Dezelve Vendumeester, aan J. P. TAFARES, van de Plantaadje *Spieringzorg*, gelegen aan de *Matappica Kreek*.

Den 20sten dito. J. E. LIJONS, Vendumeester, aan J. H. REIJEG, van een Erf en daarop staande Gebouwen, gelegen aan de *Keizer Straat*, bekend onder La. C. No. 97.

Idem. Dezelve Vendumeester, aan F. EIJSBREKER, van een bloot Erf, gelegen aan de *Zwartenhovenbrug Straat*, bekend onder La. D. No.

Idem. Dezelve Vendumeester, aan JOs. Bo. DE MESQUITA, van het Huis en Erf aan de *Steenbakkerij Straat*, bekend onder La. D. No. 320.

HIJPOTHEEKEN.

Den 20sten Junij 1832. J. P. TAFARES, Eerste Hijpotheek, ten behoeven Ambtenaren belast met de Werkzaamheden van het Departement der *Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, voor diverse Minderjarigen, te vestigen op de Huizen en Erven, gelegen aan de *Watermolen en Keizer Straten*, bekend onder La. B. No. 11, 12a, 12b, 111 en 113.

Idem. O. EIJLERS qq., CONSTANTIA MARIA GODEFROY, Wed. Mr. JAN JACOB VEREUL, Eerste Hijpotheek, ten behoeven de Wed. VEREUL EN ZOON, te vestigen op $\frac{1}{40}$ aandeelen in de Plantaadjes *Nieuwzorg*, *Voorzorg*, *Beninenburg*, *Meerzorg* en *Lankmoedigheid*.

Idem. MATTH. OEHLERS, Eerste Hijpotheek, ten behoeven R. VAN REES Azn., te vestigen op ⅛ aandeel in de Plantaadje *Alsimo*, gelegen aan het gedolven Kanaal van de *Warappa Kreek*.

Paramaribo den 21 Junij 1832.

W E N T H O L T,
Secretaris.

AANBESTEEDING VAN *BANANNEN*.

Onder nadere goedkeuring van Zijne Excellentie den Heere Generaal Major, Gouverneur Generaal der Nederlandsche W. I. Bezittingen, zal door den ondergeteekenden aan de minst inschrijvenden worden aanbesteed, de levering der van en met *primo Augustus* tot en met *ultimo December* dezes jaars, ten behoeve het Gouvernement alhier benodigde *BANANNEN*, op de konditien en voorwaarden, welke voor de gegadigden aan het locaal der Generale Contrôle, (alwaar de verzegelde inschrijvings-billetten zullen worden aangenomen tot Zaturdag den 21 der volgende maand Julij) ter visie liggen.

Paramaribo den 23 Junij 1832.

De fung. Contrôleur Generaal der Nederl. W. I. Bezittingen,
CH. LEERS.

De Krediteuren van den Boedel ELIBETH MEIJERS, worden verzocht hunne pretentien binnen *veertien* dagen, ter *Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer dezer Kolonie*, aan te teekenen, ten einde in het belang der Minderjarige Erven de noodige beschikkingen te kunnen maken.

Paramaribo den 22 Junij 1832.

C. A. FISCO,
2de Commies.

Op autorisatie van de Commissie uit het Gemeente Bestuur, tot de zaken van de *Nieuwe Wees- Kurateele- en Onbeheerde Boedels Kamer*, zullen de AMBTENAREN provisioneel belast met het voornoemd Departement, aan de Heeren R. L. WIJCHGEL qq. en J. D. DE MEINERTSHAGEN qq. overgeven, $\frac{1}{12}$ en ⅔ in $\frac{1}{12}$ part in den Boedel wijlen den Heer JOHANNES ALBERTUS van LOBBRECHT, en daaraan behoorende Plantaadje *Breda*.

Paramaribo den 24 Junij 1832.

De Scriba van de Commissie voornoemd,
R. GOLLENSTEDE.

SALOMON DEL CASTILHO & Co. Bibliotheekhouders, verwittigen hunne respective Intoekenaren, dat zij per den eerzamen Kapitein SPIEGELBERG hebben ontvangen eene aanzienlijke verzameling Hollandsche en Fransche Boekwerken zijnde het derde supplement, terwijl zij de eer hebben de goede Ingezetenen de lijst ter inteekening welke bij den eerstgenoemden berust, aan te bieden.

T. G. BERTELSMAN

Heeft ontvangen en biedt tot civiele prijzen, te koop aan:

Roodewijn in oxhoofden en kisten, Rhijnwijn, Maderawijn, Genever, witte Brandewijn, Cognac, Jamaika Rum, Bier in oxhoofden en kruiken, wijn Azijn, Selterswater, Boter, Aardappelen, Hammen, Broodsuiker; voorts groen en zwart Laken, grijze en witte Dril, Eng. Leêr, Satinet, Callico's in soorten, Batist Katoen, Jaconets, Neteldoek, fijne en ord. witte Doeken, Servetgoed, Boekjes Streep, Bielefelder en Osnabrugs Linnen, zwarte Tule, zwarte zijde Doeken, zwarte en groene Taffet, Eau de Cologne, Kantoorbehoeftens, groen Zijde Parapluis, Aarde- en Koperwerk, Koffijzakken en veele andere Goederen meer.

Watermolen Straat, tegen over Mejufvr. R. BERKX.

Wekelijks te bekomen 600 bosschen boomrijpe *BANANNEN*, van de Plantaadje *de Morgenster* in *Saramacca*.

N. G. VLIER.

Mengelwerk.

MIJNE HERINNERINGEN.

Een vierde gedeelte van het ingetreden jaar is wederom ten einde, en nog is het hoog zwangere Europa niet bevallen. Of het een *reus*, of een *dwerg* zal wezen, of wel dat uit den schoot des bergs een *muis* zal te voorschijn komen, kan geen mensch voorspellen.

Sedert negentien maanden ligt Europa in weeën en niemand weet of het een gelijksoortig-wezen is, dat het voort moet brengen, of dat het een misgeboorte zal zijn. De oude verloskundigen veronderstellen geen zwangerschap, maar geven *opgeblazenheid en nachtkoortsen*, op; schrijven pijnstillende middelen, en eene kleine aderlating voor. Zij verkeeren in het denkbeeld, dat alles met een weinig *angst* zal voorbij gaan, en dat het dan tot een rustig einde zal komen. *Quod erat demonstrandum!*

De jonge geneesheeren beweren integendeel dat de bevalling, zeker, en hoe eerder het verlossingsuur daar is, hoe beter, anders vreezen zij voor een verval van krachten. De heethoofden zouden gaarne even als de zoon van *Philippus*, den Gordiaanschen knoop doorhakken, zonder te beseffen, dat tooverij alleen door tooverij kan opgehelderd worden, en dat *geweld*, moeder en kind kan dooden.

Welk soort van kind zal het zijn, wanneer het geboren is? Een reus zeker niet!— De reuzentijd is voorbij, en wij beleven dien der *dwergen*. Deze zijn echter werkzaam, zeer werkzaam; — zij schaffen aan, behouden te zamen, en doen ongelofelijke dingen. Sommigen zijn van meening, dat het in het vervolg eene zeer stille wereld zal geven. — De dooven geloven aan stilte, al wordt de trommel achter hen geroerd!

De menigte met denkend leven begaafde wezens, en door de natuur in twee partijen gedeeld, staan echter in angstige verwachting om het ziekbed van het verzwakte Europa. Zij die oud zijn en niet lang meer denken te leven, wenschen dat het zoo blijven moge, als het nu is. Zij willen zich voor de doopplegtigheid van het kind geene nieuwe kleederen aanschaffen — zij schuwen de ongelegenheden, de onkosten en de onrust, die zulks veroorzaken kan. De jongen zeggen: een maal moeten wij er toch aan, de nieuwe kleêren te betalen en op het doopfeest gaan. Hoe eerder het afgedaan is, hoe beter. Dan weet men waaraan men zich te houden heeft. — Men schikt zich, zelfs in de slimste tijden, als men maar weet, dat die tijd daar is; want in bange verwachting kan men zonder gevaar, niet lang verkeeren. De jongen beweren ook, dat de ouden daarom reeds onregt hebben: dat met elk jaar anderen wederom oud worden, en wanneer men wachten wilde tot dat alle ouden gestorven waren, men alsdan tot den jongsten dag zoude moeten wachten.

Behalve de opgenoemde veronderstellingen zijn er nog vele anderen: maar voor de toekomst hangt een digt — zeer digt gordijn (dit heeft ons Z. E. de minister *van Tets* reeds zeer vroeg in den loop der gebeurtenissen gezegd). Niemand heeft er door of achter gezien; want op het tooneel is het zeer duister. Daarentegen laten de goochelaars hunne tooverlantaarns op het donkeren voorhangsel schijnen, opdat de kortzigtigen geloven zouden, dat de figuren, die zij daarop voortbrengen, werkelijke beelden zijn. Het streven van beide partijen is, ons te doen vergeten, wat wij met moeite verkregen hebben, wat ons het naaste bij en wat voor ons ligt. De eene brengt de wereld, zoo als zij voor driehonderd jaren was, in een oogenverblindend licht: de andere, in denzelfden schijn, zoo als zij over drie honderd jaren zijn zal. Deze laatste zijn gevaarlijker, want hunne schildering is schitterend, het zijn lagchende kleuren, loutere beelden van het verhitte denkvermogen; deze lokken de groote menigte tot zich, welke gelooft dat het alles zoo worden zal. De andere bedekken het *gewezene*, met het enkele *goede* dat het slechte medebragt; doch zij kunnen de vele zwarte vlekken en de hoekige schetsen niet geheel wegkleuren, en met welke purperkleuren zij het naakte ook bedekken willen, gekken en kinderen alleen laten zich er door misleiden.

(*Overgenomen.*)

Te PARAMARIBO, bij J. J. ENGELBRECHT.